

Kaplan ve Turna

Jane MEADOW

Kaplan ve Turna

Jane MEADOW

Büyülü bir ormanın derinliklerinde, ağaçların fısıldadığı sırlar ve çiçeklerin küçük ezgiler mırıldandığı yerde, Tara adında bir kaplan yaşardı. Tüyleri sıcak turuncu, kalın siyah çizgiliydi ve kehribar gözleri güneş ışığı gibi parıldardı. Geniş, dost canlısı bir yüzü ve kimseye zarar vermeyen büyük yumuşak patileri vardı. Her sabah derenin kenarına gidip suyun dansını izlerdi.

Bir sabah, uzun bir turna yanına kondu. Adı Colin'di ve uzun beyaz tüyleri, ince bir boynu ve başında küçük kırmızı bir leke vardı. Koyu gözleri meraklı ve nazikti. "Merhaba," dedi Colin. "Buralarda yeniyim. Dereni seninle paylaşabilir miyim?" Tara gülümsedi. "Elbette," dedi. "Herkes için yer var."

Tara ve Colin hemen arkadaş oldular. Colin ağaçların tepesinde yükseklerle uçar, Tara da onun neşeli seslerini dinlerdi. Colin ona ormanı anlatırdı: tatlı meyvelerin nerede yetiştiğini, utangaç geyiklerin nerede saklandığını ve güneşin en güzel nerede battığını. Tara da ona dinlenmek için en yumuşak yosunu ve sıcak günlerde en serin gölgeyi gösterdi. Farklı olmak hiç önemli değildi.

Sonra bir gn bir sorun çıktı. Hayvanlar derenin yanında toplandı ama su akılmıyordu. "Su nerede?" diye sordu endişeli bir tavşan. "Çok susadık!" diye ciyakladı bir fare. Tara derenin yukarısına baktı ve sorunu gördü. Kalın, devrilmiş bambular derenin üzerine yuvarlanmış, suyu büyük yeşil bir duvar gibi kapatıyordu. Herkes şaşkınlıkla bakakaldı ve ne yapacağını bilemedi.

Tara öne çıktı. "Ben güçlüyüm," dedi. "Bambuları itebilirim." Colin geniş gri kanatlarını çırttı. "Ben de en güvenli yolu görmek için yükseğe uçabilirim," dedi. "Birlikte çalışacağız." Diğer hayvanlar umutla izledi. Tara ve Colin birbirine başını salladı, takım olmaya hazırdılar.

Tara sığ dereye girdi ve büyük patilerini bambulara bastırđı. Bambular kımıldamadı. "Düşündüğümden daha ağır," diye homurdandı. Colin yukarıda daire çizdi ve aşağıya seslendi: "Sol tarafı dene, Tara! Bambular orada daha gevşek!" Tara ağırlığını kaydırđı ve yeniden itti. Yavaşça bambular gıcırdamaya ve yerinden kaymaya başladı. "İşte bu!" diye sevindi Colin.

Ama bambular karışık bir şekilde birbirine dolanmıştı. Colin daha alçağa uçtu ve dalları inceledi. "Tepede bir boşluk var," diye seslendi. "O ucu kaldırırsan, gerisi kurtulabilir." Tara yukarı uzandı ve var gücüyle kaldırdı. Kasları çizgili tüylerinin altında dalgalandı. Bambular inledi, sonra biraz hareket etti. "Neredeyse oldu!" diye bağırdı Colin.

Diğer hayvanlar da yardım etmeye başladı. Tavşan ve fare, bambuları yerinde tutmak için küçük taşlar ve dallar topladı. Geyik yandan itti. Tara kaldırdı ve itti, Colin de her adımı yukarıdan yönlendirdi. "Biraz daha sağa!" diye seslendi. "Şimdi it!" Büyük bir şıptırtıyla bambular dereden yuvarlandı.

Su ileri doğru fışkırdı! Şırıldadı, parıldadı ve dereyi yeniden doldurdu. Hayvanlar sevinçle bağırdı ve serin, taze suyu içti. "Başardık!" diye bağırdı tavşan. Tara yorgun ama mutlu bir şekilde yere uzandı. Colin yanına kondu ve gagasını suya daldırdı. "Takım çalışması," dedi ve Tara başını salladı.

O günden sonra dere berrak ve parlak akmaya devam etti ve hayvanlar Tara ile Colin'in günü nasıl kurtardığını hiç unutmadı. Güçlü olmanın da akıllı olmanın da önemli olduğunu öğrendiler. Ama en büyük sihir birlikte çalışmaktı. Tara ve Colin en iyi arkadaş oldular ve orman her zamankinden daha mutlu hissetti.

Güneşli bir öğleden sonra, küçük bir geyik yavrusu dereye geldi ve sordu: "Siz ikiniz nasıl arkadaş oldunuz? Birbirinizden çok farklısınız!" Tara gülümsedi, kehribar gözleri yumuşacıktı. "İşte tam bu yüzden harika bir takımız," dedi. Colin tüylerini kabarttı. "Ben yukarıdan görüyorum, Tara da aşağıdan. Birbirimize yardım ediyoruz."

Geyik yavrusu başını yana eğdi. "Yani farklı olmak iyi bir şey mi?" Colin başını salladı. "Evet," dedi. "Bu, birlikte yalnızken yapabileceğimizden daha fazlasını yapabileceğimiz anlamına gelir." Tara geyik yavrusuna nazikçe burnunu dokundurdu. "Bunu unutma," dedi. "Hepimizin paylaşacak özel bir şeyi var." Geyik yavrusu içi sıcacık ve umut dolu bir şekilde dans ederek uzaklaştı.

Hayvanlar bir orman ziyafetiyle kutlama yapmaya karar verdi. Meyveler, fındıklar ve tatlı bal getirdiler ve hep birlikte şırıldayan derenin yanına oturdular. Colin komik bir turna dansı yaptı ve Tara küçüklerin sırtına tırmanmasına izin verdi. Herkes güldü ve sevindi. Dere mutlu bir şarkı söyledi ve bütün orman sevinçle parladı.

Güneş batarken Tara ve Colin yan yana oturdu. "İyi bir takımımız," dedi Tara. "En iyisi," dedi Colin. "Çünkü sen güçlü ve cesursun, ben de hızlı ve tetikteyim." Tara mırıldandı. "Ve hiç pes etmedik," dedi. "Arkadaşlar böyle yapar."

Büyülü orman huzurlu kaldı ama o günden sonra hayvanlar kaplan ile turnanın dersini hatırladı. Bir iş çok zor görüldüğünde yardım isterler. Biri farklı olduğunda merhaba derler. Çünkü takım çalışması zor işleri kolay ve eğlenceli hale getirir ve arkadaşlık her şeyi daha parlak yapar. Dere hâlâ akıyor ve orman hâlâ mutlu sırrını fısıldıyor.

Ve eğer o büyülü ormanı bir gün ziyaret ederseniz, iyi kulak verin. Derenin şırıltısını ve bir turnanın neşeli sesini duyabilirsiniz. Ağaçların arasında turuncu çizgilerin parıltısını görebilirsiniz. Ve bileceksiniz ki Tara ile Colin hâlâ arkadaş, hâlâ yardım ediyor ve hâlâ herkese farklılıkların dünyayı daha güzel bir yer yapabileceğini gösteriyor.